RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.697 van 8 juni 1999
in de zaak A. 47.836/XII-1033.

In zake : de n.v. CONCENTRA UITGEVERSMAATSCHAPPIJ,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. MONARD, P. CARLIER, R. CONINX,
L. LINDERS, K. GEELEN en M. SCHOTSMANS,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

de gemeente ZONHOVEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CONCENTRA UITGEVERSMAATSCHAPPIJ op 31 juli 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 1 juni 1992 van de gemeenteraad van Zonhoven waarbij voor de dienstjaren 1992-1996 een belasting op het verspreiden van reclame wordt gevestigd;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de "memorie van wederantwoord" van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. LUST;

Gelet op de beschikking van 6 juli 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 2 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. SCHREURS die, loco advocaten E. MONARD, P. CARLIER, R. CONINX, L. LINDERS, K. GEELEN en M. SCHOTSMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat R. MOMMEN die, loco advocaat K. MOMMEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 1 juni 1992 besluit de gemeenteraad van Zonhoven voor de dienstjaren 1992 tot en met 1996 een indirecte gemeentebelasting te heffen "op de bedeling aan huis van publiciteitsbladen en -kaarten met handelskarakter, alsook van catalogi en kranten welke publiciteit bevatten met handelskarakter, wanneer die drukwerken niet voorzien zijn van een adres" wanneer die bedeling kosteloos is voor de bestemmeling. De publicaties die "bedeeld worden door de openbare diensten" worden vrijgesteld van de belasting.

1.2. Het besluit wordt in de gemeente bekendgemaakt met een bericht van 22 juni 1992;

2. Overwegende dat de verwerende partij na de kennisneming van de memorie van wederantwoord nog een bijkomende memorie heeft ingediend; dat het procedure-reglement niet in dergelijke memorie voorziet en dat het stuk derhalve uit de debatten wordt geweerd;

3. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doordat het reglement "publicaties die bedeeld worden door openbare diensten" - bepaling die kan begrepen worden als doelende op publicaties "die bedeeld worden op verzoek van openbare diensten" dan wel op publicaties die "op verzoek van een uitgever verdeeld worden door openbare diensten (bijvoorbeeld de posterijen)"- van de belasting vrijstelt terwijl er in dit geval geen redelijk te verantwoorden onderscheid bestaat tussen de bedeling van reclamedrukwerk door openbare diensten en de bedeling ervan door private personen; dat zij daar in haar memorie van wederantwoord aan toevoegt wat volgt : zij verspreidt als uitgever in de gemeente Zonhoven een reclameblad; aangezien er van de verschillen tussen de publiciteit die zij bedeelt en de publiciteit die openbare diensten verdelen geen bewijs voorgelegd wordt, verkeert zij, zeker wanneer aangenomen wordt dat de reclame verspreid door openbare diensten niet afkomstig moet zijn van openbare diensten, in dezelfde toestand als de openbare diensten op wier verzoek kosteloos reclame wordt verspreid; er is geen reden om aan te nemen dat de vrijgestelde openbare diensten minder reclame zouden verspreiden dan zijzelf; er is ook geen redelijk onderscheid te maken tussen de reclame die zij verspreidt en de reclame die grote uitgevers welke beschikken over databanken met adresgegevens aan de burgers toezenden;

de verwijzing naar het informatief karakter van de publicaties is irrelevant want infor-matieve publicaties zijn niet onderworpen aan het belastingreglement;

4.1. Overwegende dat het beginsel van de gelijkheid van de burgers inzake belastingen, verwoord in de artikelen 10 en 172 van de Grondwet, de gemeenteraad niet verbiedt in een belastingreglement een onderscheid te maken onder de belastingplichtigen, op voorwaarde dat dit onderscheid niet willekeurig is; dat dit onder meer inhoudt dat het criterium op grond waarvan bepaalde categorieën personen aan de belastingen onderworpen worden en andere niet, bekeken vanuit het vooropgestelde doel, objectief en in redelijkheid te verantwoorden is;

4.2. Overwegende dat naar luid van artikel 5 van het bestreden reglement de "publicaties die bedeeld worden door de openbare diensten" een algemene vrijstelling van de belasting genieten;

Overwegende dat volgens de verwerende partij, hierin bijgevallen de door het bevoegde lid van het auditoraat, het begrip "publicaties die bedeeld worden door de openbare diensten" moet worden geïnterpreteerd in die zin dat de vrijstelling betrekking heeft op publicaties die van openbare diensten uitgaan en niet op publicaties verspreid door openbare diensten; dat die interpretatie ook door de Raad van State kan bijgevallen worden;

4.3. Overwegende dat de verwerende partij de reden van de vrijstelling, verleend aan reclamedrukwerken uitgaande van openbare besturen, in verband brengt met de door haar beoogde beperking van de huis-aan-huis bedeelde reclame in die zin dat openbare besturen niet met grote regelmaat reclame verspreiden, dat die reclame meestal van geringe omvang is en wezenlijk informatieve

bedoelingen heeft in de zin dat de burger ermee op de hoogte gehouden wordt van de activiteiten van de openbare dienst; dat dergelijk onderscheid in behandeling van personen die huis-aan-huis berichten bedelen in redelijkheid verantwoord is ten aanzien van de vraag naar de gepastheid van een met het oog op het lenigen van de financiële nood van de gemeente ingevoerde belasting op commerciële reclame die anoniem in de gemeente verspreid wordt; dat het middel niet gegrond is;

4.4. Overwegende dat de in de memorie van wederantwoord nieuw aangegeven grond van ongeoorloofd onderscheid, te weten verzoeksters situatie vergeleken met die van uitgevers die over ruime adresbestanden beschikken en reclame op naam over de gehele gemeente kunnen verspreiden aan de verzoekende partij bekend was op het tijdstip van het indienen van het verzoekschrift; dat, aangezien de verzoekende partij daarmee een discriminatiegrond inroept die volledig los staat van de discriminatiegrond waarop het verzoekschrift betrekking heeft, de uiteenzetting in de memorie van wederantwoord neerkomt op het formuleren van een nieuw middel, dat evenwel, omdat het niet van openbare orde is, onontvankelijk is;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 25 van de Grondwet doordat het bestreden besluit een belasting vestigt op het uitgeven en verspreiden van drukwerken terwijl artikel 25 van de Grondwet elke preventieve maatregel op het openbaar maken van inlichtingen of ideeën van welke aard ook verbiedt;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het bestreden besluit geen belemmerende

preventieve maatregel is omdat elkeen vrij reclame mag verspreiden wanneer hij de gemeentebelasting betaalt;

5.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord stelt dat de verwerende partij zelf, door te stellen dat zij de bedoeling heeft reclame te beperken, toegeeft dat de vrijheid van meningsuiting geschonden is;

5.4. Overwegende dat, zoals de Raad van State reeds in zijn arrest nr. 20.228 van 27 maart 1980 inzake v.z.w. UNIE DER BELGISCHE PERIODIEKE PERS heeft gewezen, niet elke fiscale belasting op persondernemingen een belemmering oplevert die door artikel 25 van de Grondwet verboden is; dat zulks alleen het geval zou zijn indien de verzoekende partij aantoont dat de nieuw ingevoerde belasting het haar op economisch vlak onmogelijk maakt haar grondwettelijk gewaarborgde vrijheden met betrekking tot het uitgeven van reclamedrukwerken uit te oefenen of minstens dat die belasting een sterke rem op de uitoefening van die vrijheden zou inhouden; dat de verzoekende partij dat bewijs in genen dele levert; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juni 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**